

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacramentum Ordinis

Biesmann, Caspar

Coloniæ Agrippinæ, 1694

Caput V. De negotiatione Clericis prohibita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42240

ralis, aut honestæ recitationis.
 V. Laym. *L. 3. tr. 1. c. 15.* Sylv.
 & alios. Dixi illam, quæ dicitur
 clamosa. Nam quieta, quæ fit
 cum retibus, laqueis, paucisq;
 canibus, modò rarò fiat, non
 est prohibita Clericis, ut do-
 cet Medin. *Q. 12. cap. de rest.*
 Sylv. & c. V. Less. *Lib. 2. cap. 6.*
dub. 8.

CAPUT V.

De negotiatione Clericis prohibita.

Clericis in
 maiore Or-
 dine consti-
 tutis non
 est licitum
 negotiari.

CLericis in Majoribus con-
 stitutis severè, idque sub
 mortali prohibita est negotia-
 tio, maximè si multa & fre-
 quens sit: utpote multorum
 peccatorum periculis exposi-
 ta, valde distractiva, adeoque
 statum Clericalem parùm de-
 cens cap. *Consequens, dist 88 & c.*
 Ita DD. comm. nisi fortè ne-
 cessitas quempiam excuset, ut
 quia aliter se alere nequit.
 Nav. *Lib 3. cons 3.* Laym. & c.
 Dixi si multa & frequens sit,
 quia

quia semel aut iterum negotiari in re non magna, non erit mortale. Less. *Lib. 2. cap. 12. dub. 1.* Fill. Dian. &c. Dicitur autem is negotiari, qui merces v. g. vinum, frumentum, &c. emit, ut eas post carius vendat lucri faciendi gratiâ: aut qui lucri gratiâ emit merces, ut eas in melius mutatas & melioratas vendat v. g. lanam, ut illam in pannum mutatam divendat, item boves & porcos, ut saginatos vendat, hordeum, ut mutatum in cerevisiâ distrahat. Prior est negotiatio propriè, posterior impropriè dicta. Non est igitur negotiari, si per accidens fiat, ut id, quod ad proprium usum emisti, postea oblatâ occasione carius vendas, quia non eo animo emisti, ut lucri gratiâ venderes, quod ad negotiationem requiritur. Similiter non negotiatur, qui vinum, triticum, &c. ex redditibus beneficii, vel patrimonialibus proveniëntia vendit, quia vendit

Explicatur
quid sit ne-
gotiari.

Item quid
Clerico li-
ceat circa
venditionē
rerum sua-
rum.

vendit res suas & non emptas
 lucri gratiâ. Imò qui pecora
 empta, & in propriis prædiis
 saginata, vel ex propriis agro-
 rum fructibus confectam ce-
 revisiam vendit, aut in suis
 pratis gregem alit, unde po-
 stea foetus, lac, lanam vendat,
 non censetur negotiari, quia
 vendit fructus, aut quasi fru-
 ctus, prædiorum vel agrorum
 suorum. Sicuti nec ille, qui
 emit agrum aut vineam cum
 fructibus jam maturis, illòs-
 que deinde vendit, quia ven-
 dit fructus agri sui. Idem est
 de eo, qui prædia vel jumenta
 sua alteri elocat, quia rem suâ
 elocat. Non erit tamen licitum
 jumenta emere, ut ea deinde
 pro certa pensione elocet, quia
 id sapit negotiationem ali-
 quam, ut docet Mol. *disp.* 241,
concl. 5. Laym. *lib.* 3. *tr.* 4. *c.* 17.
 § 7. Nec conducere agros, ut
 eorum fructus vendat, quia
 hoc ob speciem negotiationis
 in Conc. Carthaginensi Cleri-
 cis specialiter prohibitum est.

V.C.

V. C. Lugo. *disp. 26. sect. 3.* Denique rem aliquam emptam, & proprio manuum labore melioratam vel immutatam vendere, non est negotiari, quia vendit fructum manuum suarum, exemplo veterum Monachorum, qui corbes & retia, suis manibus elaborata olim vendere solebant. Adde quod Clericis non sit illicitum negotiari per alium, nam illis solum prohibitum est negotiari per se, præterquam quod in negotiatione per alium videatur cessare finis prohibitionis. Less. *L. 2. c. 21. dub. 1.* Dian. Wigers, contra alios. Unde licitum erit tradere pecuniam laico vel cum eodem societatem inire, ut is solus negotietur; lucrum autem vel pars lucri ad Ecclesiasticum transeat. Ab hoc tamen negotiandi modo, utpote clericali statui parum convenienti, nisi forte necessitas aut consuetudo loci excuset, abstinendum esse rectè monet. Mol. & Less.

An Clerico
licitum sit
negotari
per alium.

Negotiatio
per alium
clericali sta-
tui parum
convenit.

II. cc. idque ob speciem avaritiae, & nimiae cupiditatis habendi. Qui enim volunt divites fieri, ut ait Apost. 1. ad Tim. 6. incidunt in tentationem, & in laqueum Diaboli, & desideria multa inutilia & nociva, quae mergunt hominem in interitum & perditionem. Habentes igitur alimenta, juxta eundem Apost. 1. c. & quibus tegamur, his contenti simus.

F I N I S.

Index